

Ausekļa teātra aktieri smaida vienam mazam foto

Jānis Kukainis (no kreisās), Līga Amoliņa, Vija Bebrīša, Īrisa Daiņa, Līga Gulbe un Juris Žūriņš uz Limbažu Teātra mājas skatuves īsi pēc pirmizrādes

Lieldienu laikā Ausekļa Limbažu teātris aicināja draugus un sava talanta cienītājus uz iestudējuma *Mazs smaidošs foto* pirmizrādi. Daudziem Vizmas Belševicas stāsts *Tās dullās Paulīnes dēļ*, pēc kura motīviem Tatjana Šverste veidojusi lugu, ir ļoti pazīstams. Par to gādājusi filma ar tādu pašu nosaukumu, kas uz ekrāniem nonāca 1979. gadā. Taču režisore Inta Kalniņa ļabi zināmajā ir atradusi jauno, kopā ar aktieriem sarūpēti vairāki pārsteiguma momenti, tāpēc skatītājiem bija gana interesanti vērot, kā tiek izspēlēts iecienītais sižets un spilgtākie tā momenti. Katrā ziņā to, ka skatītāji kolektīva veikumu novērtēja, visbiežāk apliecināja viņu skaļie smiekli.

Režisore atzina, ka, gatavojot izrādi, domājusi par Lilijas Bērziņas un Lidijas

Freimanis filmā atveidotajiem Paulīnes un Līzbetes spilgtajiem tēliem. Tie nenoliedzami atstājuši paliekošu iespaidu. Taču Ausekļa Limbažu teātra vecākā paaudze esot ļoti talantīga, ar to viegli strādāt, tādēļ aktieri lieliski īstenoja režisores ieceris. Piemēram, Līzbetes lomas atveidotāju Līgu Gulbi viņa uzteic kā vienu no tām aktisēm, kura uz skatuves domā, tāpēc stabili *turas* tēlā. Juris Žūriņš fotogrāfa lomā veica gluži vai kaskadiera cienīgu triku, savukārt Jānis Kukainis bija ļoti pārliecināts ārsts. Galvenās notikuma *vaimniecēs* Paulīnes tēlotāja Līga Amoliņa gan atzina, ka ne no vienas lomas nebija tik ļoti baidījusies. Lai cik savādi, bet tieši mūžam dzīvespriecīgās un azartiskās dāmas vieglumu neesot tik viegli nospēlēt! Tikai pirms

pašas pirmizrādes atnākusi pārliecība, ka savā tēlā pilnībā iejutusies. Vija Bebrīša un Īrisa Daiņa ar acīmredzamu prieku un azartu spēlēja ziņkārīgās kaimiņienes. – *Jau no paša sākuma tā lieta gāja ar lielu labestību*, – bilda Īrisa. Savukārt Vija bija gandarīta, ka arī viņai reiz atvēlēta negatīvās (nosacīti) varones loma.

No skatītājiem varēja dzirdēt, ka teātris sarūpējis tādu īstenu svētdienas vakara izrādi, lai varētu izsmieties un pēc tam mājās doties ar vieglu sirdi un prātu. Jo iestudējums apliecina, ka, priecājoties par dzīvi, var sagaidīt ne vienu vien pārsteigumu un pagriezieni. Pat tad, kad liekas, ka ceļu un tā galu jau var skaidri saredzēt.

Lindas TAURINĀS
teksts un foto